

**Numerikus módszerek II. zárthelyi dolgozat, 2008/09. I. félév, Megoldások,
A. csoport**

Minden feladat 5 pontot ér, így összesen 40 pont szerezhető a feladatsorral. Sikeres zárthelyihez legalább 16 pont szükséges.

1. FELADAT. Legyen $\bar{\mathbf{x}} = [2, 1, 2]^T$. Ekkor $\bar{\mathbf{v}} = \bar{\mathbf{x}} \pm \|\bar{\mathbf{x}}\|_2 \bar{\mathbf{e}}_1$, majd a $\bar{\mathbf{v}}$ vektorral meghatározzuk a tükrözési mátrixot a $\mathbf{H} = \mathbf{E} - 2\bar{\mathbf{v}}\bar{\mathbf{v}}^T/(\bar{\mathbf{v}}^T\bar{\mathbf{v}})$ képlet segítségével. A \pm előjelnek megfelelően a lehetséges két tükrözés

$$\mathbf{H} = \begin{bmatrix} -2/3 & -1/3 & -2/3 \\ -1/3 & 14/15 & -2/15 \\ -2/3 & -2/15 & 11/15 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{H} = \begin{bmatrix} 2/3 & 1/3 & 2/3 \\ 1/3 & 2/3 & -2/3 \\ 2/3 & -2/3 & -1/3 \end{bmatrix}.$$

2. FELADAT. A feltételek mellett a szereplő \mathbf{Q} és \mathbf{R} mátrixok nonszingulárisak. A $\mathbf{Q}_1\mathbf{R}_1 = \mathbf{Q}_2\mathbf{R}_2$ egyenlőségből $\mathbf{R}_1\mathbf{R}_2^{-1} = \mathbf{Q}_1^T\mathbf{Q}_2$ következik, ahol a \mathbf{Q} mátrixok ortogonalitását használtuk. Jelöljük az $\mathbf{R}_1\mathbf{R}_2^{-1}$ mátrixot \mathbf{D} -vel. Ez felső háromszögmátrix, másrészt az $\mathbf{R}_1\mathbf{R}_2^{-1} = \mathbf{Q}_1^T\mathbf{Q}_2$ egyenlőség miatt ortogonális, azaz inverze a transzponáltja. Mivel felső háromszögmátrixok inverze felső háromszögmátrix, így az inverze csak úgy lehet a transzponáltja (ami alsó háromszögmátrix), ha \mathbf{D} diagonális. \mathbf{D} ortogonalitása miatt $\mathbf{D}^{-1} = \mathbf{D}^T = \mathbf{D}$, azaz $\mathbf{D}^2 = \mathbf{E}$. Így a $\mathbf{D} = \mathbf{R}_1\mathbf{R}_2^{-1} = \mathbf{Q}_1^T\mathbf{Q}_2$ egyenlőségből következik az állítás.

3. FELADAT. A hibabecslésre az

$$|f(x) - p_n(x)| \leq \frac{M_{n+1}h^{n+1}}{4(n+1)}$$

képletet tanultuk. Most az osztóintervallumhossz $h = 1/20$, $n = 10$ és a függvény 11. deriváltjára ($-12!x^{-13}$) a $12!2^{13}$ becslést adhatjuk. Innét a hibára 4.35×10^{-4} adódik.

4. FELADAT. A sajátértékek valósak, Gersgorin tétele miatt van egy -1, 5 és 10 közelében (1,1 ill. 2 sugarú környezetekben). A $\mathbf{C} - 10\mathbf{E}$ mátrixszal a hatványmódszer az abszolút értékben domináns sajátértéket és a hozzá tartozó sajátvektort határozza meg. $\mathbf{C} - 10\mathbf{E}$ sajátértékei \mathbf{C} sajátértékeinél 10-zel kisebbek, így lesz egy -11, egy -5 és egy 0 közelében. Így a -11 körüli sajátérték lesz domináns abszolút értékű, az ehhez tartozó sajátvektor a \mathbf{C} mátrix λ_1 sajátértékéhez tartozó sajátvektor.

Egy lépést végrehajtva az

$$\bar{\mathbf{x}}^{(1)} = \begin{bmatrix} -\frac{20}{3} \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix}$$

vektorhoz jutunk. Ezzel a Rayleigh-hányados -10.9641 , azaz $-10.9641+10=-0.9641$ egy becslést ad a λ_1 sajátértékre.

5. FELADAT. Az $e^{-x} = 10 - x^2$ egyenlőség két oldalán álló függvényeket ábrázolva könnyen látható, hogy két megoldás lesz. A pozitív zérushely valahol $\sqrt{10}$ közelébe esik, könnyen látható az is, hogy innét indítható is az iteráció (a függvény és második deriváltja is pozitív a zérushelyig terjedő intervallumban). Első lépésben 3.155539727, a másodikban 3.155532331 és a harmadikban ugyanaz adódik, így 3.155532331 már megfelelő közelítést ad.

6. FELADAT. $f(0) = 0$, $f'(0) = 1$, $f(\pi/2) = 1$, $f'(\pi/2) = 0$. Ebből Newton módszerével felírva az osztott differenciákat a

$$p_3(x) = x - 2 \frac{(-2 + \pi) x^2}{\pi^2} + 4 \frac{(-4 + \pi) x^2 (x - 1/2 \pi)}{\pi^3}$$

polinomot nyerjük. Ebbe $\pi/4$ -et helyettesítve 0.6963 adódik.

7. FELADAT. Az $f(x + 3h)$ és $f(x - 2h)$ értékeket x -körüli Taylor-polinommal közelítve kapjuk, hogy az adott közelítés és az első derivált eltérése $M_3 h^2$ -tel becsülhető felülről. Így a közelítés másodrendű. Az adott függvényre 1.006-os közelítést kapunk.

8. FELADAT. $I_4 = 0.74298410$. A képletben $r = 2$ -vel kell számolni, hiszen ez a trapéz módszer rendje. Így a jobb becslés 0.74682611.

**Numerikus módszerek II. zárthelyi dolgozat, 2008/09. I. félév, Megoldások,
B. csoport**

1. FELADAT. A feltételek mellett a szereplő \mathbf{Q} és \mathbf{R} mátrixok nonszingulárisak. A $\mathbf{Q}_1\mathbf{R}_1 = \mathbf{Q}_2\mathbf{R}_2$ egyenlőségből $\mathbf{R}_1\mathbf{R}_2^{-1} = \mathbf{Q}_1^T\mathbf{Q}_2$ következik, ahol a \mathbf{Q} mátrixok ortogonalitását használtuk. Jelöljük az $\mathbf{R}_1\mathbf{R}_2^{-1}$ mátrixot \mathbf{D} -vel. Ez felső háromszögmátrix, másrészt az $\mathbf{R}_1\mathbf{R}_2^{-1} = \mathbf{Q}_1^T\mathbf{Q}_2$ egyenlőség miatt ortogonális, azaz inverze a transzponáltja. Mivel felső háromszögmátrixok inverze felső háromszögmátrix, így az inverze csak úgy lehet a transzponáltja (ami alsó háromszögmátrix), ha \mathbf{D} diagonális. \mathbf{D} ortogonalitása miatt $\mathbf{D}^{-1} = \mathbf{D}^T = \mathbf{D}$, azaz $\mathbf{D}^2 = \mathbf{E}$. Így a $\mathbf{D} = \mathbf{R}_1\mathbf{R}_2^{-1} = \mathbf{Q}_1^T\mathbf{Q}_2$ egyenlőségből következik az állítás.

2. FELADAT. Legyen $\bar{\mathbf{x}} = [1, 2, 2]^T$. Ekkor $\bar{\mathbf{v}} = \bar{\mathbf{x}} \pm \|\bar{\mathbf{x}}\|_2 \bar{\mathbf{e}}_1$, majd a $\bar{\mathbf{v}}$ vektorral meghatározzuk a tükrözési mátrixot a $\mathbf{H} = \mathbf{E} - 2\bar{\mathbf{v}}\bar{\mathbf{v}}^T/(\bar{\mathbf{v}}^T\bar{\mathbf{v}})$ képlet segítségével. A \pm előjelnek megfelelően a lehetséges két tükrözés

$$\mathbf{H} = \begin{bmatrix} -1/3 & -2/3 & -2/3 \\ -2/3 & 2/3 & -1/3 \\ -2/3 & -1/3 & 2/3 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{H} = \begin{bmatrix} 1/3 & 2/3 & 2/3 \\ 2/3 & 1/3 & -2/3 \\ 2/3 & -2/3 & 1/3 \end{bmatrix}.$$

3. FELADAT. A hibabecslésre az

$$|f(x) - p_n(x)| \leq \frac{M_{n+1}h^{n+1}}{4(n+1)}$$

képletet tanultuk. Most az osztóintervallumhossz $h = 1/20$, $n = 10$ és a függvény 11. deriváltjára $(-11!x^{-12})$ a $11!2^{12}$ becslést adhatjuk. Innét a hibára 0.7258×10^{-4} adódik.

4. FELADAT. A sajátértékek valósak, Gersgorin tétele miatt van egy -1, 5 és 10 közelében (1,1 ill. 2 sugarú környezetekben). A $\mathbf{C} - 11\mathbf{E}$ mátrixszal a hatványmódszer az abszolút értékben domináns sajátértéket és a hozzá tartozó sajátvektort határozza meg. $\mathbf{C} - 11\mathbf{E}$ sajátértékei \mathbf{C} sajátértékeinél 11-gyel kisebbek, így lesz egy -12, egy -6 és egy -1 közelében. Így a -12 körüli sajátérték lesz domináns abszolút értékű, az ehhez tartozó sajátvektor a \mathbf{C} mátrix λ_1 sajátértékéhez tartozó sajátvektor.

Egy lépést végrehajtva az

$$\bar{\mathbf{x}}^{(1)} = \begin{bmatrix} -\frac{22}{3} \\ -4/3 \\ 1/3 \end{bmatrix}$$

vektorhoz jutunk. Ezzel a Rayleigh-hányados -11.8902 , azaz $-11.8902+11=-0.8902$ egy becslést ad a λ_1 sajátértékre.

5. FELADAT. Az $e^x = 10 - x^2$ egyenlőség két oldalán álló függvényeket ábrázolva könnyen látható, hogy két megoldás lesz. A negatív zérushely valahol $-\sqrt{10}$ közelébe esik, könnyen látható az is, hogy innét indítható is az iteráció (a függvény és második deriváltja is pozitív a zérushelyig terjedő intervallumban). Első lépésben -3.155539727 , a másodikban -3.155532331 és a harmadikban ugyanaz adódik, így -3.155532331 már megfelelő közelítést ad.

6. FELADAT. $f(0) = 1$, $f'(0) = 0$, $f(\pi/2) = 0$, $f'(\pi/2) = -1$. Ebből Newton módszerével felírva az osztott differenciákat a

$$p_3(x) = 1 - 4 \frac{x^2}{\pi^2} - 4 \frac{(-4 + \pi) x^2 (x - 1/2 \pi)}{\pi^3}$$

polinomot nyerjük. Ebbe $\pi/4$ -et helyettesítve 0.6963 adódik.

7. FELADAT. $I_3 = 0.73998648$. A képletben $r = 2$ -vel kell számolni, hiszen ez a trapéz módszer rendje. Így a jobb becslés 0.74683039.

8. FELADAT. Az $f(x + 3h)$ és $f(x - 2h)$ értékeket x -körüli Taylor-polinommal közelítve kapjuk, hogy az adott közelítés és az első derivált eltérése $M_3 h^2$ -tel becsülhető felülről. Így a közelítés másodrendű. Az adott függvényre 1.006-os közelítést kapunk.